

УДК 330.341.1
JEL Classification: E61, O31

DOI: 10.37332/2309-1533.2024.2.23

Савлук Р.Я.,
*аспірант** кафедри економіки,
Верцева А.О.,
*аспірант*** кафедри економіки,
Дніпровський державний аграрно-економічний
університет, Дніпро

ІННОВАЦІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ: РЕГІОНАЛЬНІ, ГЛОБАЛЬНІ ТА ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ

Savluk R.Ya,
postgraduate student at the department of economics,
Viertseva A.O.
postgraduate student at the department of economics,
Dnipro State Agrarian and Economic
University, Dnipro

INNOVATIVE TRANSFORMATION OF THE NATIONAL ECONOMY: REGIONAL, GLOBAL AND INSTITUTIONAL ASPECTS

Постановка проблеми. Вплив процесів глобалізації, транснаціоналізації, інтеграції, а з іншого боку, – локалізація, регіоналізація, фрагментарність окремих секторів, господарських механізмів та виробничих процесів обумовлюють зміну акцентів у науковому дискурсі при обґрунтуванні напрямів модернізаційних трансформацій економічних систем. При загальноновизнаному у науковому співтоваристві домінуючому інституціональному впливі держави на динаміку модернізаційних перетворень, дискусійними залишаються питання глобальних впливів при важливості збереження національних і регіональних особливостей, пріоритетів розвитку та механізмів саморозвитку. Важливо враховувати, що успіх в модернізаційних трансформаціях, як свідчить економічна історія, забезпечується не домінуванням інституціонального впливу держави над суспільством і ринком, а досягненням гармонійного поєднання цих рушійних сил модернізації в реалізації стратегічного напрямку розвитку соціально-економічної моделі. Відсутність узгодженості між ключовими рушійними силами модернізаційних трансформацій наближає економічну систему до деформації господарського механізму або деградаційних процесів у суспільно-економічному устрої.

Модернізаційний досвід в економічній історії підтверджує, що негативним впливом глобальної динаміки, циклічним й соціально-політичним загрозам здатна протистояти тільки висока динаміка економічного зростання, що детермінована станом і взаємодією базових факторів відтворення, які відповідні й адаптивні рівню досягнутого технологічного прогресу.

Відтак, негативні впливи глобалізації, регіональні, соціально-політичні й економічні проблеми здатна мінімізувати інноваційна трансформація, яка прискорює економічну динаміку; обумовлює зростання продуктивності виробництва, обсягів міжнародної торгівлі; сприяє адаптивності національної господарської системи в умовах високих ризиків діяльності й несприятливих екзогенних змін.

Оцінювання інноваційних показників й стану інноваційного розвитку вітчизняного виробництва та його інноваційного потенціалу обумовлює проведення дослідження наявних науково-технічних, технологічних, організаційних прогресивних перетворень як умов інноваційних трансформацій. Інноваційні перетворення забезпечуються потенціалом й ефективністю інституціоналізації соціально-економічних форматів, форм, організаційних структур, які у сукупності забезпечують формування досконалішої моделі економічного розвитку на базисі технологічної модернізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика активізації економічної динаміки в контексті з'ясування ключових факторів даного процесу та започаткування інноваційного відтворення системно досліджувалася класичним напрямом політекономії, неокласиками, кейнсіанцями та інституціоналістами. Науковий доробок дослідників з питань модернізаційних трансформацій та обґрунтування ключових факторів забезпечення інноваційної динаміки є результатом інтеграції

* Науковий керівник: Гончаренко О.В. – д-р екон. наук, професор

** Науковий керівник: Гончаренко О.В. – д-р екон. наук, професор

здобутків в межах теорій економічного зростання, циклічної динаміки, інституціонального й еволюційного підходів.

При дослідженні інноваційних трансформацій та факторів прискорення економічної динаміки вітчизняними і закордонними дослідниками було використано методологічний інструментарій історичного, неокласичного, інституціонального підходів, що сприяло обґрунтуванню інструментарію стимулювання інноваційного розвитку; базових умов формування постіндустріальних моделей економічного розвитку; виділення ознак і визначення засад функціонування креативної економіки; розробці стратегій модернізаційних перетворень та визначення перспектив постмодернізаційних трансформацій; обґрунтування важливості інноваційного розвитку як безальтернативного напрямку економічної динаміки [2; 3; 6-9].

Інноваційні засади економічного розвитку та обґрунтування інструментів модернізаційних трансформацій економіки, галузева й регіональна модель якої базується на інноваціях та знаннях, знайшли своє втілення в наукових дослідженнях В. Гейця, А. Гриценка, Е. Забарної, Л. Федулової, А. Чухна, О. Шубравської та інших [1; 2; 5; 7; 8].

При значному обсязі наукових праць, які присвячені проблематиці трансформацій економічних систем та інструментам інституціонального регулювання інноваційної динаміки, залишаються не в повній мірі обґрунтованими окремі змістовні і практичні аспекти модернізаційних перетворень економічних систем, механізмів їх інституціонального забезпечення, що актуалізує важливість подальших досліджень та обумовлює перспективність наукових дискусій з даної проблематики.

Постановка завдання. Метою статті є узагальнення сучасних тенденцій розвитку національної економіки, визначення факторів впливу на її динаміку та обґрунтування інструментів інституціонального впливу на інноваційну модернізацію.

Виклад основного матеріалу дослідження. Формування повоєнної економічної політики для розвитку національної економіки на засадах технологічного оновлення й з урахуванням завдань структурної модернізації потребує конкретизації вихідних положень, на яких вона може базуватися. Структурні завдання інноваційного оновлення потребують з'ясування напрямів трансформації галузевої і регіональної структур, адже постають питання зміни чи розширення напрямів галузевої спрямованості й наповнення галузевого й регіонального ВВП, що дасть відповідь на питання, які виробництва важливо підтримувати і розвивати у повоєнному відновленні, з урахуванням необхідності підвищення рівня технологічної складності виробництва та зміни структури вітчизняного експорту. Окрім пріоритетності ускладнення технологічного рівня вітчизняних виробництв і переходу на вищий рівень технологічного укладу у глобальному світі, важливо орієнтуватися на певні ринки і потенційних споживачів вітчизняного експорту, адже сучасний стан глобальних взаємодій демонструє жорсткий рівень конкурентних відносин.

У довоєнний період національна економіка експортувала низьку частку високотехнологічних товарів, що вказує на низьку інноваційну активність вітчизняних виробників та відсутність передумов для інноваційного розвитку економіки. Ключовою причиною подібної структури експорту вважається дефіцит фінансування й низька частка витрат на НДДКР. Як підтверджує інформація, подана на рис. 1, з 2012 року розпочалося стрімке зниження експорту високотехнологічних товарів і послуг.

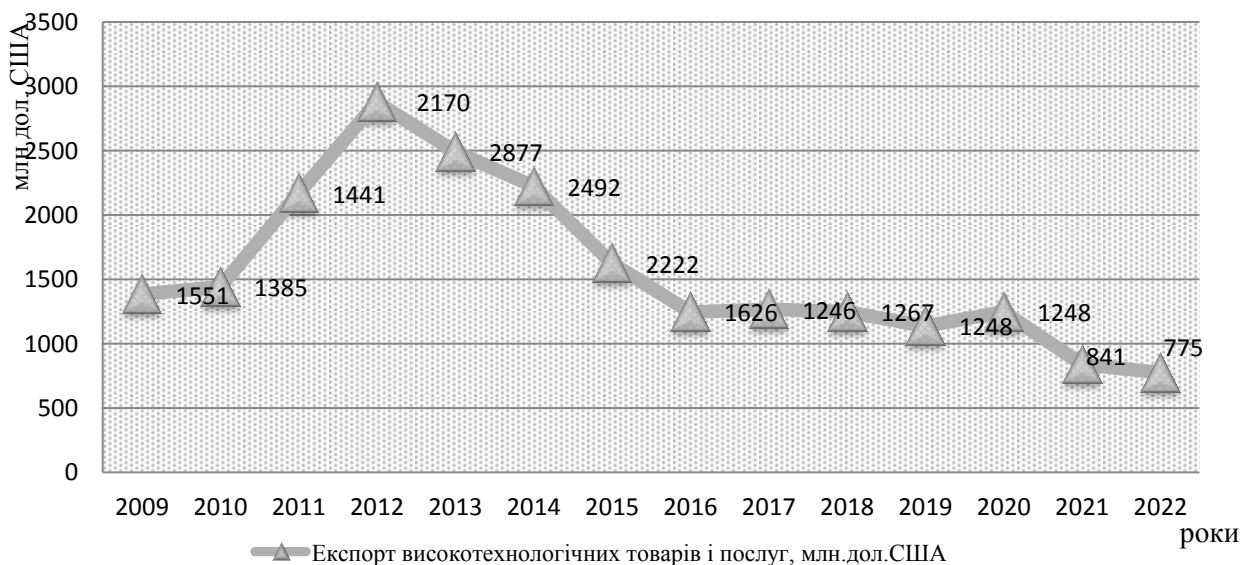

Рис. 1. Динаміка експорту високотехнологічних товарів і послуг з України, млн дол.

Джерело: узагальнено за даними: <https://me.gov.ua>

Наявний негативний тренд розвитку високотехнологічних виробництв виявив себе у зниженні питомої ваги валової доданої вартості у регіональних і сукупних випусках продукції та ВВП. Національна економіка, у загальносвітових вимірах, залишається на низькому технологічному рівні при стрімкій спадній динаміці обсягів фінансування науки. Подібний стан національної економіки супроводжується тим, що базисом для продукування валового внутрішнього продукту є низькотехнологічні сектори економічної діяльності (торгівля, сільське господарство, транспорт, добувна галузь тощо). Обсяг високотехнологічної продукції повільно зростає за рахунок збільшення обсягу послуг, але їх частка у загальній доданій вартості не перевищує 10 %. Експорт вітчизняної продукції забезпечується, у своїй більшості, низькотехнологічними продуктами, а обсяги високотехнологічних послуг зростають доволі повільно і не сприяють збільшенню загального експорту.

Забезпечення вищого рівня технологічності вітчизняного виробництва потребує повернення уваги до стану розвитку української науки й моделі організації та ефективності інноваційного процесу. Беззаперечним є той факт, що в умовах тривалого періоду значною проблемою для першого етапу інноваційного процесу і його безперервності є фінансове забезпечення досліджень та розробок. Дана проблема так і не знайшла вирішення в національній економіці, адже, попри задекларованих Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність» обсягів бюджетного фінансування науково-технічної діяльності в розмірі не нижче 1,7 % ВВП, реальні обсяги фінансового забезпечення наукової й науково-технічної діяльності є суттєво меншими (рис. 2).

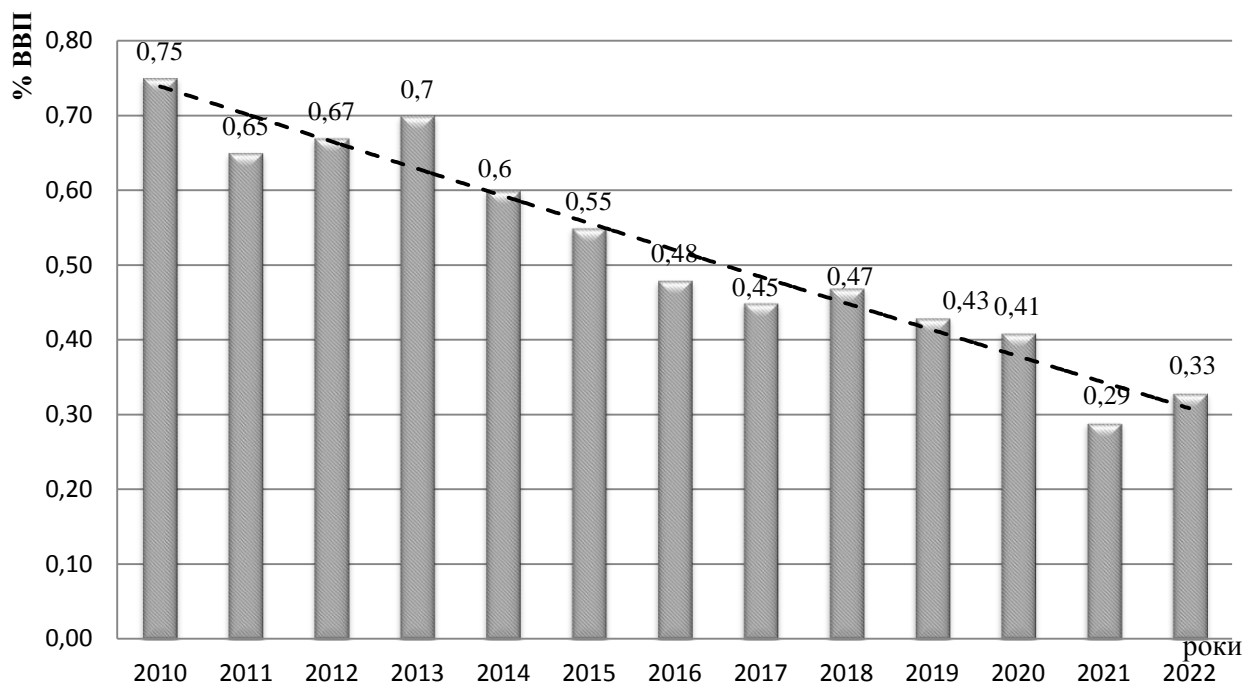

Рис. 2. Витрати на НДДКР в Україні, % ВВП

Джерело: побудовано за [4, с. 23-24]

При надзвичайно низькому рівні державних витрат на фінансування першого етапу інноваційного процесу і його застарілій моделі не спостерігається поширення державних програм інноваційного розвитку з урахуванням галузевих і регіональних пріоритетів. Так, галузевий акцент на підтримку аграрної сфери не виявив себе у зростанні доданої вартості сільського господарства і не започаткував тренд на усунення моноспеціалізації й структурної розбалансованості галузі. Фінансові програми підтримки регіонів стосуються переважно питань відновлення розвитку, а не його інноваційної спрямованості.

Відтак, в національній економіці не досягнутий ефект від реалізації інструментів монетарного й фіскального стимулювання інноваційного процесу. Не були досягнуті й позитивні наслідки від державних бюджетних програм для розвитку інноваційної інфраструктури та оновлення матеріально-технічного базису наукової діяльності. Якщо подібні програми й запроваджувалися, то їх фінансування не відбувалося у необхідному обсязі, а результат трансферу інновацій не переконує у привабливості вітчизняних розробок серед товаровиробників.

Основою для започаткування інноваційного процесу на галузевому або регіональному рівні виступають фундаментальні дослідження, що визначають спрямованість сформованої моделі

інноваційного процесу та при умові її ефективності втілюються у нових зразках вітчизняної техніки, технологіях, продуктах. Експертні оцінки підтверджують [1; 4; 7] певну залежність вітчизняного виробництва від імпортного устаткування, закордонних сортів і порід сільськогосподарських тварин, засобів захисту, технологій. Відсутність вітчизняних розробок від фундаментальної науки пояснюється повільною деградацією сформованої у радянський період і не модернізованої системи наявних дослідних структур та установ. Результати функціонування напівзруйнованої моделі інноваційного процесу корелюють з неефективною практикою визначення напрямів та тематикою фундаментальних досліджень; низьким ринковим попитом і відповідною практикою використання створених новацій; декларативним змістом значної частки представлених наукових результатів. В масштабах країни відбулося скорочення наукових структур і наукових кадрів, закріпилась сформована невідповідність наукового та інвестиційного забезпечення виробництва сучасним потребам товаровиробників, непривабливість наукової кар'єри для молодих вчених.

Для започаткування дієвих інструментів та надання структурній модернізації національної економіки вектору «керованості» важливо врахувати глобальні фактори, які пов'язані з інформаційними технологіями та засобами комунікації при зміні їх ролі в національних економіках, що вже забезпечило підвищення мобільності людського капіталу, фінансових й сировинних ресурсів; розширення інтеграційних процесів на міждержавний рівень взаємодії та ролі транснаціональних корпорацій; лібералізацію торгових взаємовідносин та зміни у структурі експортних пропозицій товарів і послуг; розширення обсягу торгівлі інтелектуальним продуктом; орієнтацію національних економік на зовнішні торгівельні зв'язки; взаємозалежність економічної політики різних країн і центральних банків.

Глобалізацію можна визнати домінуючим екзогенним фактором, що здатен вплинути на стратегічний напрям розвитку національних економік, їх галузеву структуру; динаміку виробничих процесів і їх диференціацію; функціонування внутрішнього ринку; рівень монополізації та тінізації.

Інноваційним змінам національної економіки не сприяє поглиблення диспропорцій розвитку світової економіки; збереження й зростання технологічної та економічної відсталості менш розвинених країн; фрагментація, у деяких країнах, виробничих процесів, ринків; концентрація ресурсів в руках окремих власників, корпорацій та лідерів світового розвитку. Ігнорування вищезазначених факторів підвищуватиме ризики втрати конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників технологічних й інноваційних продуктів; поглибить деградацію наявного в країні наукового потенціалу та міграційні проблеми; призводитиме до поглинання внутрішніх і регіональних ринків глобальними, структурного та технічного спрощення національного ринку [3; 5].

Інституціональна роль держави в інноваційній трансформації може бути реалізована за допомогою включення до формальних норм та діючих інститутів стимулів до інноваційної діяльності товаровиробників, а також шляхом сприяння формуванню інституціонального середовища, яке активізуватиме інноваційні трансформації. Інституціоналізація інноваційних змін потребує відповідного наповнення елементами формальних норм, що у своїй сукупності сприятимуть розробці й поширенню інноваційних технологій, реалізуватимуть необхідні структурні зміни в економіці, забезпечуватимуть вихід національних виробників на світові ринки. Реалізація інноваційних перетворень неможлива без змін фундаментальних інститутів, які утворюють базис, що забезпечує масштабування й технологічну модернізацію виробництва, ефективного використання наявних ресурсів [2].

Окрім того, в умовах поширення цифрової модернізації, змінюються економічні взаємовідносини суб'єктів економіки та фундаментальна роль ключових ресурсів. Рушійними чинниками економічного розвитку визнається поширення використання новітньої техніки, технологій, процесових інновацій; підвищення кваліфікації людського капіталу; масштабування світової торгівлі; інвестиційна активність [6].

Сучасні індустрії та інноваційні бізнес-технології справляють прямий та непрямий вплив на інноваційне інституціональне середовище. Прямий вплив обумовлює поступальний перехід суб'єктів економіки з реального середовища до цифрового (он-лайн); спрощення та алгоритмізація економічних операцій і взаємодій; зміна формальних норм і правил економічної поведінки. Непрямі впливи призводять до зміни норм та правил економічної поведінки, що сприятиме трансформації структури національної економіки; підвищенню вимог до якості освіти й зміні переваг у виборі професій, місця проживання.

Висновки з проведеного дослідження. Оцінювання структурних чинників функціонування суспільного виробництва підтверджує його обумовленість екстенсивними факторами, що призводить до домінування у виробничому процесі застарілої техніки й технологій; депресивного характеру відтворювального процесу й повільної економічної динаміки; низької інвестиційної привабливості, застарілої моделі інноваційного процесу та відсутності стійких зв'язків між етапами процесу; низької платоспроможності національних виробників; низької інституціональної ефективності чинних формальних норм в інноваційних трансформаціях.

Формування й реалізація стратегії інноваційного розвитку потребує врахування світових трендів розвитку, залучення інновацій і поширення креативних технологій та вищої інвестиційної привабливості національної економіки. Інноваційна відсталість ключових галузей національної

економіки при низькій привабливості виробництв і активів для приватних іноземних інвестицій потребує запровадження інституціонального регулювання інноваційної активності та фінансування фундаментальних і прикладних досліджень; системної основи для впровадження інноваційних технологій, підготовки кадрів для наукової сфери з високим рівнем кваліфікації.

Ефективність трансформаційних змін залежить від сформованої інституціональної структури, формальних і неформальних інститутів та інституцій при виключенні інституціональних «дисфункцій». Інституціоналізація інноваційної динаміки може бути забезпечена створенням комплексів взаємопов'язаних між собою норм, правил, інститутів, які в синергетичному поєднанні забезпечують сприятливе середовище для формування й поширення інновацій.

Література

1. Геєць В. М. До питання теорії і практики політики соціальної якості в повоєнній Україні. *Економіка України*. 2023. № 66.4(737). С. 3-22.
2. Геєць В. М. Інститути у розширенні технологічної модернізації економіки України. *Журнал європейської економіки*. Тернопіль, 2016. Т. 15. № 3. С. 255-265.
3. Гриценко А. А. Національно укорінений розвиток економіки як локальна відповідь на глобальні геоекономічні зрушення. *Економіка України*. 2023. № 4. С. 38-54.
4. Наукова та науково-технічна діяльність в Україні у 2022 році : науково-аналітична доповідь / Т. В. Писаренко, Т. К. Куранда та ін. Київ : УкрІНТЕІ, 2023. 94 с.
5. Парадигма інноваційного розвитку в умовах ринкової трансформації : монографія / за заг. ред. Е. М. Забарної та ін. Херсон : Олді-Плюс, 2019. 92 с.
6. Пищуліна О. Цифрова економіка: тренди, ризики та соціальні детермінанти: доповідь. *Центр Разумкова*. Київ, жовтень 2020. URL: https://razumkov.org.ua/uploads/article/2020_digitalization.pdf (дата звернення: 10.05.2024).
7. Федулова Л. І. Інноваційний розвиток економіки України: проблеми та перспективи. *Економічний вісник університету*. 2020. № 44. С. 42-49.
8. Чухно А. А. Постіндустріальна економіка: теорія, практика та їх значення для України. Київ : ЛОГОС, 2003. 617 с.
9. Шумпетер Й. А. Теорія економічного розвитку. Дослідження прибутків, капіталу, кредиту, відсотка та економічного циклу / пер. з англ. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2011. 242 с.

References

1. Heiets, V.M. (2023), "On the question of theory and practice of social quality policy in post-war Ukraine", *Ekonomika Ukrainy*, no. 66.4(737), pp. 3-22.
2. Heiets, V.M. (2016), "Institutes in the expansion of technological modernization of the economy of Ukraine", *Zhurnal yevropeiskoi ekonomiky*, Vol. 15, no. 3, pp. 255-265.
3. Hrytsenko, A.A. (2023), "Nationally rooted economic development as a local response to the global geoeconomic shifts", *Ekonomika Ukrainy*, no. 4, pp. 38-54.
4. Pysarenko, T.V., Kuranda, T.K. et al. (2022), *Naukova ta naukovo-tekhnichna diialnist v Ukraini u 2022 rotsi: naukovo-analitychna dopovid* [Scientific and scientific and technical activity in Ukraine in 2022: scientific and analytical report], UkrINTEI, Kyiv, Ukraine, 94 p.
5. Zabarna, E.M. et al. (Eds.) (2019), *Paradyhma innovatsiinoho rozvytku v umovakh rynkovoї transformatsii* [The paradigm of innovative development in the conditions of market transformation], monograph, Oldi-plus, Kherson, Ukraine, 92 p.
6. Pyschulina, O. (2020), "Digital economy: trends, risks and social determinants", Tsentr Razumkova, Kyiv, Ukraine, available at: https://razumkov.org.ua/uploads/article/2020_digitalization.pdf (access date May 10, 2024).
7. Fedulova, L.I. (2020), "Innovative development of the economy of Ukraine: problems and prospects", *Ekonomichnyi visnyk universytetu*, no. 44, pp. 42-49.
8. Chukhno, A.A. (2003), *Postindustrialna ekonomika: teoriia, praktyka ta yikh znachennia dlia Ukrainy* [Post-industrial economy: theory, practice and their significance for Ukraine], LOHOS, Kyiv, Ukraine, 617 p.
9. Schumpeter, J.A. (2011), *Teoriia ekonomichnoho rozvytku. Doslidzhennia prybutkiv, kapitalu, kredytu, vidgotka ta ekonomichnoho tsykladu* [Theory of economic development. Research of profits, capital, credit, interest and economic cycle lane], Vyd. Dim "Kyievo-Mohylianska akademiia", Kyiv, Ukraine, 242 p.

Савлук Р.Я., Верцева А.О.

ІННОВАЦІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ: РЕГІОНАЛЬНІ, ГЛОБАЛЬНІ ТА ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ

Мета. Узагальнення сучасних тенденцій розвитку національної економіки, визначення факторів впливу на її динаміку та обґрунтування інструментів інституціонального впливу на інноваційну модернізацію.

Методика дослідження. Теоретико-методологічною базою даного дослідження є системний підхід до визначення й узагальнення глобальних, регіональних, інституціональних і структурних факторів впливу на сучасний стан і тенденції розвитку національної економіки; структурно-функціональний аналіз макроекономічних тенденцій розвитку національного виробництва; інституціонально-еволюційний підхід до обґрунтування інструментарію регулювання інноваційного розвитку та активізації інноваційного процесу в економіці.

Результати дослідження. Акцентовано, що мінімізувати негативні впливи глобальної динаміки, циклічні й соціально-політичні ризики здатна висока динаміка економічного зростання, що обумовлена станом і взаємодією базових факторів відтворення, які відповідні і адаптивні рівню досягнутого країною технологічного прогресу.

Констатовано низьку частку експорту високотехнологічних товарів з національної економіки, що обумовлено низькою інноваційною активністю вітчизняних виробників, відсутністю передумов для інноваційного розвитку економіки, дефіцитом фінансування й низькою часткою витрат на НДДКР.

Аргументовано, що забезпечення вищого рівня технологічності вітчизняного виробництва потребує підтримки й розвитку української науки та удосконалення моделі організації інноваційного процесу; реалізації фінансових програм підтримки інноваційного розвитку галузей та регіонів.

Наукова новизна результатів дослідження. Обґрунтовано необхідність досягнення гармонійного поєднання рушійних сил модернізації (держава, ринок, суспільство) в реалізації стратегічного напрямку розвитку соціально-економічної моделі.

Аргументовано, що негативним впливам глобалізації, регіональним, соціально-політичним й економічним проблемам здатна протистояти інноваційна трансформація, що прискорює економічну динаміку; сприяє зростанню продуктивності виробництва, обсягів міжнародної торгівлі; адаптивності господарської системи до умов високих ризиків й несприятливих екзогенних змін.

З огляду на стратегічний пріоритет реалізації інноваційної модернізації в національній економіці, інституціональна роль держави має бути реалізована за допомогою включення до формальних норм та діючих інститутів стимулів до інноваційної діяльності вітчизняних товаровиробників, а також шляхом формування інституціонального середовища, яке активізуватиме інноваційні трансформації.

Практична значущість результатів дослідження. Теоретичні й методологічні положення дослідження поглиблюють практичні аспекти та інструментарій інституціонального регулювання інноваційної модернізації національної економіки і можуть виступати підґрунтям для подальших наукових розвідок.

Ключові слова: інноваційна трансформація, інноваційна динаміка, інноваційний розвиток, глобалізація, регіоналізація, галузева структура, національна економіка, інтеграція, інститут, інституціональне регулювання, інституціональне забезпечення.

Savluk R.Ya., Viertseva A.O.

INNOVATIVE TRANSFORMATION OF THE NATIONAL ECONOMY: REGIONAL, GLOBAL AND INSTITUTIONAL ASPECTS

Purpose. The aim of the article is to generalize the current trends in the development of the national economy, determine the influencing factors on its dynamics and substantiate the tools of institutional influence on innovative modernization.

Methodology of research. The theoretical and methodological basis of this research is a systematic approach to the definition and generalization of global, regional, institutional and structural factors of influence on the current state and trends of the development of the national economy; structural and functional analysis of macroeconomic trends in the development of national production; an institutional-evolutionary approach to substantiating the toolset for regulation of innovative development and activation of the innovation process in the economy.

Findings. It is emphasized that the minimizing the negative effects of global dynamics, cyclical, social and political risks can be achieved by the high dynamics of economic growth, which is determined by the state and interaction of the basic factors of reproduction, which are appropriate and adaptive to the level of technological progress achieved by the country.

A low share of the export of high-tech goods from the national economy was established, which is due to the low innovative activity of domestic manufacturers, the lack of prerequisites for the innovative development of the economy, the lack of funding and the low share of R&D spending.

It is argued that ensuring a higher level of technological efficiency of domestic production requires the support and development of Ukrainian science and improvement of the model of the organization of the

innovation process; implementation of financial programs to support the innovative development of industries and regions.

Originality. The need to achieve a harmonious combination of the driving forces of modernization (state, market, society) in the implementation of the strategic direction of the development of the social and economic model is substantiated.

It is argued that the negative effects of globalization, regional, economic, social and political problems can be resisted by innovative transformation, which accelerates economic dynamics; contributes to the growth of production productivity, volumes of international trade; adaptability of the economic system to conditions of high risks and adverse exogenous changes.

In view of the strategic priority of implementing innovative modernization in the national economy, the institutional role of the state should be implemented by including in formal norms and existing institutions incentives for the innovative activity of domestic product manufacturers, as well as by forming an institutional environment that will activate innovative transformations.

Practical value. The theoretical and methodological provisions of the study deepen the practical aspects and tools of institutional regulation of innovative modernization of the national economy and can serve as a basis for further scientific research.

Key words: innovative transformation, innovative dynamics, innovative development, globalization, regionalization, industry structure, national economy, integration, institute, institutional regulation, institutional support.